

ZONDERLING

Schrijver Paul Mennes verzorgt wekelijks een column in Zerty

Vetpot

Schrijver Eriek Verpale klaagde vorige zaterdag in deze krant zijn financiële nood. Zijn toestand is ontzettend. Als ik Verpales malheur zou neerschrijven in een stationsroman, zegt de lezer gegarandeerd dat ik overdrijf.

Koen Stassijns gaf in zijn functie van voorzitter van de Vlaamse Auteursvereniging toelichting. Auteurs verdienen geen schatten, zei hij, in tegenstelling tot wat vele mensen denken. Laat me het even simpel uitleggen. Ik wil het niet hebben over de belastingen die auteurs betalen als ze een goedlopend boek hebben. Ook zal ik zwijgen over hoeveel ik elk kwartaal aan sociale zekerheid kwijt ben. Zelfstandig worden was voor mij geen keuze maar de enige manier om legaal mijn werk te kunnen doen. Als ik

eraan denk, springen de tranen me in de ogen. Er mag geen vocht op mijn laptopje vallen want dan is hij stuk. Ik heb geen geld om een nieuwe te kopen.

Een auteur die een standaardcontract bij een uitgeverij aangaat, krijgt een voorschot. Hoeveel hangt af van hoeveel exemplaren de uitgeverij van het boek denkt te verkopen. In het beste geval

kan je onderhandelen over dat bedrag. Vorige zomer heeft mijn uitgeverij mij twee keer uit de nood geholpen, waarvoor mijn dank.

Per verkocht boek krijgt een schrijver voor de eerste druk zo'n 10 procent van de verkoopprijs. Als je lang genoeg bij dezelfde uitgeverij zit en een beetje menselijk behandeld wordt, kan je ook daar over onderhandelen. Jammer genoeg zijn sommige auteurs goed in schrijven maar niet in nuchter onderhandelen. Ik vind het zelfs vreemd om de woorden 'auteur' en 'nuchter' in dezelfde zin te gebruiken, maar daar gaat het niet om.

Als een boek voor 15 euro in de winkel ligt, verdien je per exemplaar dus de indrukwekkende som van anderhalve euro. Om een jaar lang een maandinkomen van 1.000 euro te hebben – toch geen vetpot – moet een boek 8.000 keer over de toonbank gaan. Ik zou alle Vlaamse auteurs die geen 8.000 exemplaren van hun nieuwe titel verkopen, de kost niet willen geven. Het ligt ook niet binnen mijn financiële mogelijkheden. Ik vermoed dat er ook vegetariërs bij zijn, en dan is het einde zoek.

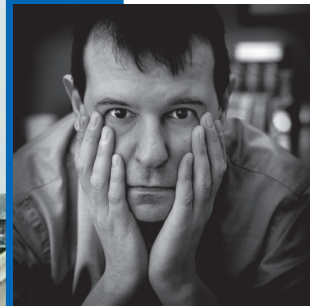
Op een handvol uitzonderingen na kan in Vlaanderen niemand leven van literaire romans. Ik kan geen collega opnoemen die niet bijklust met lesgeven, columns, vertalingen, ghost- of copywriting, voorlezen of paaldansen. Het is niet altijd fraai om te zien.

Schrijvers kunnen bij het Vlaams Fonds voor de Letteren aankloppen voor een werkbeurs. Niet iedereen wil dat doen. Ik maak er elk jaar dankbaar gebruik van.

Als voorbeeld van hoe laag een auteur kan vallen, vertelde Eriek Verpale dat hij in een strontfabriek gewerkt had. Dat bleek een bedrijf te zijn dat kunstmest vervaardigde. Wat is er mis met werken in een fabriek? Ik heb het zelf twee keer gedaan en als het moet, zal ik het waarschijnlijk opnieuw doen.

Een behoorlijke pensioenregeling voor auteurs is welkom. Een leenvergoeding zou helpen, maar ik vrees dat nogal wat Vlaamse auteurs eerder een deuk in hun zelfbeeld zouden krijgen dan een vorstelijke som geld.

Paul Mennes



Paul Mennes

zachte kant

"Alleen al het aantal nieuwe toeristen, en dus ook euro's, die een stad als Antwerpen kan aantrekken door een internationale havenicoon te worden, is gigantisch. Daaruit blijkt dat havenmarketing en het investeren in zachte waarden op het einde van de rit ook weer een economisch verhaal is."

Museum aan de Stroom

Ondertussen heeft het Antwerpse stadsbestuur de studie van Eric Van Hooydonk niet afgewacht om actie te ondernemen. Met de bouw van het Museum aan de Stroom, het uitbouwen van de Red Star Line Memorial en de herwaardering van 't Eilandje staan de eerste projecten om ook het zachte gezicht van de haven te tonen al op de sporen.

Ambities te over, maar schepen Marc Van Peel wees er bij de voorstelling van de studie op, dat de uitvoering ervan wellicht jaren zal duren. Om alle voorstellen van Eric Van Hooydonk uit te voeren, zijn tientallen miljoenen euro nodig. Gelukkig blijft ook de professor zelf

bescheiden. Van Hooydonk heeft in de eerste plaats een studie gemaakt die moet dienen als discussieinstrument voor de toekomst van de haven. De rest is aan de politici en de ondernemers.



Professor Eric Van Hooydonk heeft 250 tips om de Antwerpse haven internationale uitstraling te geven.

Foto Frederik WEEKX